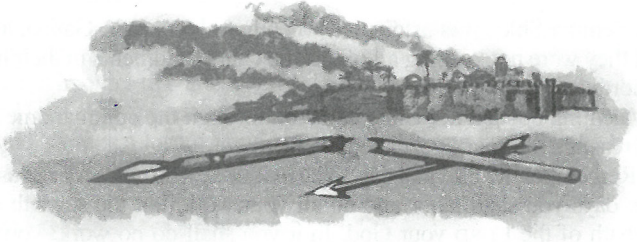

BÀI HỌC 7

SỰ THẤT TRẬN CỦA A-SI-RI

CÂU GỐC: “*Hỡi Đức Giê-hô-va vạn quân, Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên, là Đấng ngự trên các chê-ru-bim, chỉ một mình Ngài là Đức Chúa Trời của mọi nước trên đất, Ngài đã dựng nên trời và đất*” (Ê-sai 37:16).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Ê-sai 36:1; Ê-sai 36:2–20; Ê-sai 36:21–37:20; Ê-sai 37:21–38; Ê-sai 38, 39.

Một người đàn ông học hác đi chân đất với hai đứa con trai. Một gia đình khác đã chất tất cả đồ đạc của họ lên một chiếc xe bò kéo bằng đôi bò tiểu tụy. Một người đàn ông đi trước dẫn đôi bò và hai người đàn bà yếu ớt ngồi trên xe. Những người kém may mắn hơn không có xe kéo, thì họ khuân vác tất cả tài sản mình trên vai.

Quân lính có mặt ở khắp mọi nơi. Một khúc gỗ lớn được dùng để tống đẩy cổng thành. Cung thủ trên đầu cổng bắn vào những người lính phòng vệ phía trên tường thành. Cổng thành đổ xuống, sự tàn sát tới tấp xảy ra chiếm ngự quyền cai trị.

Đi nhanh xa hơn thời điểm của khung cảnh này. Một vị vua ngồi ngạo nghễ trên ngai vàng, thâu nhận chiến lợi phẩm và những kẻ bị bắt. Một số tù nhân tiến đến sấp mình trước vua dơ tay cầu xin sự thương xót. Những kẻ khác thì quỳ phủ phục hoặc không dám ngước mặt lên. Lời chú thích cho hình ảnh mô tả những cảnh này là lời vị vua đã tuyên bố: San-chê-ríp, vua của thế gian, vua xứ A-si-ri”, và tiếp bằng những lời như “vua ngồi trên ngai vàng và chiến lợi phẩm của thành phố Lachish được diễn hành ra trước mặt ông.” – John Malcolm Russell, *The Writing on the Wall* (Winona Lake, Indiana: Eisenbraun, 1999), trang 137, 138.

Một loạt các tấm tranh này, đã một thời trưng bày tô điểm trên các bức tường của cung điện của San-chê-ríp mang tên “Cung điện Không Đối thủ”, hiện đang được trưng bày tại Viện Bảo Tàng Anh Quốc, và chúng kể lại một câu chuyện lịch sử về hoàn cảnh của dân được Chúa chọn!

1. CÓ ĐIỀU KIẾN

Điều gì đã xảy đến với vương quốc Giu-đa? 2 Các Vua 18:13, 2 Sử Ký 32:1, Ê-sai 36:1.

Khi vì vua không tin Chúa là A-cha qua đời, thì con trai của ông, là một kẻ có lòng kính sợ Đức Chúa Trời, là Ê-xê-chia nối ngôi. Ê-xê-chia thừa hưởng một vương quốc đã mất phần nào sự tự trị của nó. Giu-đa đã mua sự bảo vệ của A-si-ri bằng sự cầu viện để chống lại xứ Sy-ria và vương quốc phương bắc là Y-sơ-ra-ên, ngày nay Giu-đa vẫn phải tiếp tục hầu cống A-si-ri (xem 2 Sử Ký 28:16–21). Khi vua A-si-ri là Sạc-gôn đệ nhị tử trận và San-chê-ríp lên ngôi vào năm 705 T.C., A-si-ri đang ở trong một buổi giao thời. Theo các sử liệu của người A-si-ri và các câu Kinh Thánh, vua Ê-xê-chia đã lợi dụng tình trạng này và nổi loạn (đọc 2 Các Vua 18:7), và cầm đầu các nước nhỏ chung quanh mình để chống lại sự áp bức của A-si-ri.

Nhưng tiếc thay, vua Ê-xê-chia đã xem thường sự dũng mãnh và kiên trì của quân lực A-si-ri. Năm 701 T.C., sau khi San-chê-ríp đã đánh bại tất cả các nước chung quanh mình, ông ta kéo quân sang vùng Pa-lét-tin và Sy-ria để càn quét toàn vùng và tàn phá Giu-đa.

Vua Ê-xê-chia đã chuẩn bị cho sự đụng độ với A-si-ri như thế nào? 2 Sử Ký 32:1–8.

Khi Ê-xê-chia thấy mưu đồ của San-chê-ríp muốn tấn chiếm thủ đô Giê-ru-sa-lem, ông đã tổ chức những cuộc chuẩn bị kiên cố để đương đầu với A-si-ri. Ông tăng cường binh sĩ canh gác khắp nơi, và tăng cường sự bảo vệ nguồn nước chảy vào Giê-ru-sa-lem (cũng xem 2 Các Vua 20:20, 2 Sử Ký 32:30). Đường hầm Si-lô mang nước vào thành còn ghi lại dấu tích cho thấy đã được thiết kế và xây dựng như thế nào, còn ghi lại dấu hiệu cùng thời với vua Ê-xê-chia, xây để chuẩn bị cho một cuộc vây hãm.

Quan trọng không kém về sự lãnh đạo quân sự và tổ chức, vua Ê-xê-chia cũng là lãnh đạo tinh thần cho toàn dân, vua đã tìm cách nâng cao tinh thần dân mình trong những ngày kinh hoàng này. “Nhưng vua của Giu-đa đã quyết tâm làm tròn phận sự của mình để chuẩn bị chống lại kẻ thù; và, sau khi đã hoàn tất tất cả mọi khả năng khéo léo và năng lực mà con người có thể làm, ông đã dồn mọi nỗ lực của mình vào tập hợp binh sĩ và đục lòng can đảm của họ.” – Ellen G. White, *Prophets and Kings*, trang 351.

Nếu vua Ê-xê-chia tin tưởng nơi CHÚA rất nhiều, tại sao ông cần phải tận dụng quá nhiều công sức của mình? Việc làm của ông có thể làm yếu đức tin của ông chăng? Hãy đọc trong Phi-líp 2:12, 13 để xem làm việc cùng với Đức Chúa Trời là thế nào, và Ngài là Đấng ban cho chúng ta năng quyền để thực hiện mọi sự cách hữu hiệu.

2. TUYÊN TRUYỀN

Các lãnh tụ của A-si-ri không chỉ tàn bạo mà họ còn thông minh. Mục đích của họ là chiếm đoạt của cải và quyền lực, không chỉ tiêu diệt không thôi (xem Ê-sai 10:13, 14). Việc gì phải tốn công sức để đánh chiếm và hủy diệt một thành lớn nào nếu mình có thể thuyết phục dân thành đầu hàng. Thế cho nên trong khi chiếm và bao vây thành La-ki, San-chê-ríp cho thống tướng của mình, còn gọi là Ráp-sa-kê, đến trước thành Giê-ru-sa-lem và bắt loa tuyên truyền sang sảng mỗi ngày.

Lời lý luận nào Ráp-sa-kê đã dùng để làm Giu-đa run sợ? Ê-sai 36:2-20, cũng đọc 2 Các Vua 18:17-35, 2 Sứ Ký 32:9-19.

Ráp-sa-kê dùng những lý lẽ rất hữu lý. Các người đùng hòng trông cậy nơi Ê-díp-tô sẽ giúp mình, vì ngay đến cả chính nước ấy cũng yếu kém và không đáng tin cậy. Các người không thể nào trông cậy nơi CHÚA của người vì chính vua các người là Ê-xê-chia đã làm Ngài giận khi đẹp bỏ các nơi thờ phượng và miếu đền của Ngài khỏi toàn cõi Giu-đa rồi còn bắt dân mình chỉ được thờ phượng CHÚA tại Giê-ru-sa-lem mà thôi. Thật sự, CHÚA của các người nay đã ở về phe của A-si-ri và Ngài phán bảo San-chê-ríp hãy hủy diệt Giu-đa. Các người còn không có đủ người thiện nghệ để điều khiển 2000 con ngựa chiến.

Để tránh không bị vây hãm, vì đó sẽ là lúc các người sẽ bị đói và khát, hãy đầu hàng ngay bây giờ thì các người sẽ được đối xử tử tế. Vua các người là Ê-xê-chia không cứu nổi các người đâu, bởi vì các thần của mọi quốc gia khác cũng đã không cứu họ khỏi tay A-si-ri, thì Đức Chúa Trời các người cũng sẽ chẳng cứu các người đâu.

Ráp-sa-kê có nói sự thật không?

Bởi vì thật vậy, có nhiều điều Ráp-sa-kê đã nói đúng nên những lời hấn nói rất hữu lý. Trong lời tuyên truyền của Ráp-sa-kê có hai điều đúng. Thứ nhất, hấn vừa đến từ thành La-ki, chỉ cách Giê-ru-sa-lem có chừng 30 dặm, và tất đó người A-si-ri cho thấy điều gì xảy ra cho một thành thật lớn, thật bền vững đã dám chống lại họ. Thứ hai, thật vậy, bao nhiêu quốc gia đã sụp đổ trước quân lực hùng mạnh của A-si-ri (Ê-sai 36:2). Biết được số phận của các thành khắp nơi (kể cả Sa-ma-ri, thủ đô của vương quốc phương bắc Y-sơ-ra-ên: 2 Các Vua 18:9, 10), không một người Giu-đa nào mà không run rẩy trước tương lai đen tối sẽ dành cho Giê-ru-sa-lem (so sánh Ê-sai 10:8-11). Ráp-sa-kê cũng nói đúng khi nói rằng vua Ê-xê-chia đã phá đổ những miếu đền khắp nơi và bắt người Giu-đa chỉ thờ phượng Chúa tại đền thờ Giê-ru-sa-lem mà thôi (2 Các Vua 18:4, 2 Sứ Ký 31:1). Nhưng sự cải cách tín ngưỡng này có làm Đức Chúa Trời tức giận, là Đấng cho sự trông cậy cuối cùng của dân Ngài không? Ngài có sẽ dang tay ra cứu họ, và Ngài có thể cứu họ được không?

Bạn đã ở trong hoàn cảnh bế tắc tương tự như vậy chưa? Là ở trong hoàn cảnh mà trong mắt phàm của chúng ta, mọi sự dường như tan nát, không còn gì nữa? Bạn biết quay đầu nơi nao? Nếu bạn muốn, hãy chia sẻ kinh nghiệm của mình với lớp, và bạn đã trải qua điều ấy bằng cách nào, và kết quả ra sao?

3. RUN RẮY NHƯNG KHÔNG BỊ LỪA BỎ

Những lời tuyên truyền của Ráp-sa-kê ảnh hưởng thế nào đối với vua Ê-xê-chia và các quần thần của ông? 2 Các Vua 18:37 – 19:4, Ê-sai 36:21 – 37:4.

Run rẩy đến tận xương tủy và lòng đầy tang thương, vua Ê-xê-chia quay tìm Đức Chúa Trời. Vua hạ mình xin Ê-sai cầu thay cho mình với Đức Chúa Trời, đây là nhà tiên tri mà thân phụ của vua đã xem thường và không muốn nghe lời.

Đức Chúa Trời đã nâng đỡ và giục lòng Ê-xê-chia bằng cách nào? Ê-sai 37:5-7.

Lời Chúa không dài dòng, nhưng đầy đủ cả. Đức Chúa Trời ở cùng một bên với dân Ngài. Ê-sai còn nói tiên tri rằng San-chê-ríp sẽ nghe có một tin đồn mà làm ông ta phân trí và sẽ ảnh hưởng đến dự định tấn công Giu-đa. Lời tiên tri ấy xảy ra thật sự, hầu như ngay lập tức.

Bị phân trí, nhưng không có nghĩa là San-chê-ríp sẽ tha Giu-đa, ông ta chỉ tạm ngưng cuộc bao vây Giê-ru-sa-lem. Gởi cho Ê-xê-chia một bức thư, San-chê-ríp còn nói, “Vua chớ để cho mình bị lừa bởi Đức Chúa Trời mà mình tin cậy, nói rằng: Giê-ru-sa-lem sẽ chẳng phó vào tay vua A-si-ri đâu. Nay, vua hẳn có nghe những sự các vua A-si-ri đã làm ra ở các nước. Các nước ấy đã bị hủy diệt cả rồi; còn vua, vua sẽ được cứu khỏi ư! Các thần của các nước mà tổ tiên chúng ta đã diệt, . . . có cứu được họ không?” (Ê-sai 37:10-12; cũng xem 2 Sử Ký 32:17).

Chính lúc này là lúc vua Ê-xê-chia đã đi thẳng lên đền thờ và trải bức thư của San-chê-ríp ra trước mặt CHÚA của vạn quân và là “Đấng ngự trên các chê-ru-bim” (Ê-sai 37:14-16).

Lời cầu nguyện của Ê-xê-chia cho thấy những điều gì đang bị đe dọa qua sự khủng hoảng đang xảy ra tại Giê-ru-sa-lem? (Ê-sai 37:15-20).

San-chê-ríp đã chẳng ngại ngừng tấn công ngay vào sự đề kháng mạnh nhất của Ê-xê-chia: niềm tin nơi Đức Chúa Trời mình. Thay vì để những lời ấy làm mình tuyệt vọng, Ê-xê-chia kêu cầu Đức Chúa Trời hãy tỏ rõ cho kẻ thù và dân Ngài thấy Ngài là ai, “hầu cho mọi nước trên đất đều biết chỉ một mình Ngài là Đức Giê-hô-va!” (Ê-sai 37:20).

Hãy lắng lòng đọc lại lời cầu nguyện của vua Ê-xê-chia (Ê-sai 37:15-20). Có những phương diện nào về Đức Chúa Trời mà chúng ta phải chú tâm vào? Nguyên tắc nào chúng ta thấy trong lời cầu nguyện này có thể mang lại cho chúng ta sự khích lệ và sức mạnh để luôn trung thành trong các cuộc khủng hoảng của chính cá nhân mình?

4. PHẦN CHÓT CỦA CÂU CHUYỆN

Theo lời San-chê-ríp, như đã ghi lại trong các sách niên sử của mình, ông đã chiếm lấy bốn mươi sáu thị trấn kiên cố, bao vây Giê-ru-sa-lem và biến Ê-xê-chia vua người Giu-đa, “trở thành tù nhân ngay trong thành Giê-ru-sa-lem, là hoàng cung, khác nào một con chim bị nhốt trong lồng.” – James Pritchard, Các Văn bản Cổ đại Vùng Cận Đông Liên quan đến Cựu Ước (Princeton, New Jersey: Nhà xuất bản Đại học Princeton, 1969), trang 288. Tuy là một con người thích tuyên truyền và thích huyền hoang phô trương về bản ngã hoành tráng của mình, nhưng trong các dữ liệu để lại bằng chữ viết cũng như bằng hình ảnh, San-chê-ríp không tuyên bố là mình đã chiếm Giê-ru-sa-lem. Nên từ quan điểm của con người, điều thiếu sót này là rất lạ lùng, vì quyền lực hùng mạnh không chối cãi được của San-chê-ríp, và thực tế là chính Ê-xê-chia đã dám lãnh đạo một cuộc nổi dậy chống lại San-chê-ríp. Các phiến quân chống lại A-si-ri đã bị đại bại và bị tàn sát bằng những cái chết khủng khiếp.

Các học giả Kinh Thánh thừa nhận rằng tuy dù Kinh Thánh không ghi lại nhiều chi tiết, chúng ta sẽ buộc phải thừa nhận rằng có một phép lạ đã phải xảy ra. Việc San-chê-ríp bày những bức tranh hoành tráng trên tường của “Cung điện Không Đối thủ” của mình, là những bức phù điêu (hình khắc) mô tả một cách linh động cuộc bao vây thành công La-ki, dường như là một cách để ông ta giữ thể diện. May mắn thay, nhờ ân điển Chúa, bằng không đây đã là những bức hoành tráng diễn tả về sự thất thủ của Giê-ru-sa-lem! San-chê-ríp không kể hết toàn câu chuyện chinh chiến của mình, nhưng Kinh Thánh thì đã ghi lại hồi chung cuộc của câu chuyện ấy.

Hỏi kết của câu chuyện là gì? Ê-sai 37:21–37.

Đáp lại lời cầu nguyện bởi một đức tin hoàn toàn của Ê-xê-chia, Đức Chúa Trời liền gửi đến cho vua một thông điệp cho vua hay về sự bảo đảm hoàn toàn Ngài có cho Giu-đa, và những lời thịnh nộ của Ngài đối với vị vua kiêu ngạo của A-si-ri vì hắn đã dám hỗn láo ngạo ngược với vị Vua của muôn vua và Chúa của muôn chúa (Ê-sai 37:23). Và rồi Đức Chúa Trời tức tốc thực thi lời hứa rằng Ngài sẽ che chở Giê-ru-sa-lem (2 Các Vua 19:35–37; 2 Sử Ký 32:21, 22; Ê-sai 37:36–38).

Một cuộc khủng hoảng lớn lao cần phải có một phép lạ lớn lao. Và phép lạ Đức Chúa Trời ban cho quả thật vĩ đại. Số người rất lớn là 185 ngàn người. Vì vậy, San-chê-ríp đành bỏ cuộc và kéo quân về; để rồi ngay tại nhà mình, San-chê-ríp đã gặp cái chết của chính mình (so sánh lời tiên tri của Ê-sai trong Ê-sai 37:7–38).

“Đức Chúa Trời của dân Hê-bơ-rơ đã chiếm ưu thế hơn người A-si-ri kiêu ngạo. Danh dự của Đức Giê-hô-va đã được tỏ bày tỏ tường trước mắt

các dân tộc quanh vùng. Tại Giê-ru-sa-lem, lòng toàn dân tràn ngập sự vui mừng của một niềm vui thánh khiết.” – Ellen G. White, *Prophets and Kings*, trang 361. Ngoài ra, nếu như San-chê-ríp đã chinh phục Giê-ru-sa-lem, ông ta sẽ trục xuất dân thành ấy trong một cách mà Giu-đa sẽ mất bản sắc của họ, giống như vương quốc phương bắc là Y-sơ-ra-ên đã mất. Từ cái nhìn ấy, thì sau đó, sẽ không còn dân Do Thái nào mà từ đó Đấng Mê-si có thể được ra đời. Câu chuyện về dân của Chúa đã phải chấm dứt tại đó. Nhưng không, Đức Chúa Trời vẫn giữ niềm hy vọng sống còn.

Bạn nói gì với một người chưa tin vào Kinh thánh hay Đức Chúa Trời của Kinh thánh, khi họ đặt câu hỏi này: Có phải là bất công cho những người lính A-si-ri kia, chỉ vì họ sinh ra trong xứ ấy, vào thời ấy, mà họ phải bị giết chết hàng loạt như vậy? Làm thế nào để bạn, chính cá nhân bạn, hiểu được các hành động CHÚA ở đây?

5. KHI THỊNH VƯỢNG LÚC YẾU ĐAU

Câu chuyện xảy ra trong Ê-sai 38 và 39 (2 Các Vua 20) xảy ra không lâu trước khi Đức Chúa Trời giải thoát vua Ê-xê-chia khỏi tay San-chê-ríp, tuy rằng việc ấy xảy ra sau những điều ghi lại trong đoạn 38 và 39. Đúng vậy, Ê-sai 38:5, 6 và 2 Các Vua 20:6 cho thấy việc này xảy ra trong lúc đất nước vẫn còn bị đe dọa bởi xứ A-si-ri.

“Sa-tan đã quyết tâm phải mang cái chết đến với Ê-xê-chia và sự sụp đổ của Giê-ru-sa-lem vì nó biết nếu dẹp được Ê-xê-chia, thì sự phục hưng của vua sẽ bị gián đoạn và sự sụp đổ của Giê-ru-sa-lem thì sẽ rất dễ dàng thành tựu.” – *The SDA Bible Commentary*, bộ 4, trang 240.

Các câu trích từ sách Diễn giải Kinh Thánh vừa ghi trên cho chúng ta thấy tầm quan trọng của lãnh đạo tốt cho dân của Đức Chúa Trời?

Dấu nào mà Đức Chúa Trời đã ban cho vua Ê-xê-chia để làm vững niềm tin của ông? 2 Các Vua 20:8–10; Ê-sai 38:6–8.

Trước đây chúng ta đã học về vua A-cha, là cha của Ê-xê-chia đã từ chối không muốn nhận những dấu mà Đức Chúa Trời sẽ ban cho ông. Không tiếp nhận dấu của Chúa, A-cha đã bắt đầu sự lao dốc để đưa đến những vấn đề với A-si-ri. Nhưng hôm nay, vua Ê-xê-chia đã xin một dấu (2 Các Vua 20:8); vì vậy Đức Chúa Trời đã làm vua mạnh bạo hơn đấng đối đầu với những khủng hoảng mà do chính cha vua đã mang đến cho nước Giu-đa. Và thật vậy, làm cho bóng mặt trời đi lùi lại trên bàn trắc ảnh A-cha (vua là người đã cho thiết kế bàn ấy) là điều chỉ có thể xảy ra bởi phép lạ mà thôi.

Thiên văn học của người Ba-by-lôn nghiên cứu các sao trăng trên trời và ghi chép các chuyển động của chúng tổ tường. Bởi thế, khi họ thấy sự kỳ lạ của mặt trời và không hiểu được điều ấy có ý nghĩa gì và vì sao xảy ra. Sự kiện mà vua của Ba-by-lôn lúc ấy đã gửi một phái đoàn đến Giê-ru-sa-lem lúc ấy không phải là bất ngờ. Người Ba-by-lôn đã nghiên cứu và biết được có một tương quan giữa việc vua Ê-xê-chia được bình phục và dấu lạ của mặt trời.

Bây giờ chúng ta hiểu vì sao Đức Chúa Trời đã dùng cái dấu đặc biệt này. Cũng như về sau khi Ngài đã dùng ánh sao trên vòm trời Bết-lê-hem để mang các nhà thiên văn khôn ngoan từ phương Đông đến, Ngài đã dùng bóng mặt trời để mang những sứ giả của Ba-by-lôn đến. Đây là một cơ hội có một không hai cho họ được học biết về Đức Chúa Trời thật. Vua Mê-rô-đắc-Ba-la-đan đã bỏ cả cuộc đời trị vì của mình để giành cho được sự độc lập khỏi A-si-ri. Ông ta cần các đồng minh hùng mạnh, điều đó giải thích cho thấy động lực thúc đẩy ông tìm cách liên hệ với Ê-xê-chia. Vua Ba-by-lôn nghĩ nếu chính mặt trời có thể di chuyển theo lời yêu cầu của vua Ê-xê-chia, thì thế nào Ê-xê-chia chẳng có thể xử lý được A-si-ri?

Vua Ê-xê-chia đã bỏ lỡ một cơ hội ngàn vàng để làm sáng danh Đức Chúa Trời và đưa Ba-by-lôn biết về Ngài như thế nào? Hậu quả của việc ấy là gì? Ê-sai 39. Vua Ê-xê-chia là người có thể làm chứng về Chúa cho họ, lại đưa họ đến để phê tương về “sự vinh hiển” của cá nhân mình. Bài học nào chúng ta học được ở đây?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Chỉ có thể nhờ sự can thiệp trực tiếp của Đức Chúa Trời mà bóng chiếu của cây kim trên chiếc đồng hồ ghi dấu bóng mặt trời mới có thể đi lui lại mười độ; và đây là dấu cho vua Ê-xê-chia biết rằng CHÚA đã nghe lời cầu nguyện của vua. Như vậy, khi nhà tiên tri kêu cầu cùng Chúa, và Ngài phán, “Trên bàn trắc ảnh A-cha, ta sẽ làm cho bóng mặt trời đương đi và đã đi quá, lui lại mười độ. Vậy thì trên bàn trắc ảnh, bóng mặt trời đã lui lại mười độ mà nó đã đi quá rồi.” – Ellen G. White, *Prophets and Kings*, trang 342.

“Cuộc viếng thăm của các sứ giả được sai đến bởi một vị vua từ một vùng đất xa xôi đã cho vua Ê-xê-chia một cơ hội đáng làm sáng danh Đức Chúa Trời hằng sống. Quả đã là một cơ hội quý báu cho nhà vua nói cho họ biết về Đức Chúa Trời, là Đấng có quyền trên tất cả muôn loài thọ tạo, mà nhờ lòng ưu ái của Ngài mà chính mạng sống của nhà vua đã được thoát chết đầu khi tất cả mọi niềm hy vọng khác đã chẳng còn! . . .

“Nhưng lòng kiêu hãnh và sự phù phiếm đã chiếm hữu trái tim vua Ê-xê-chia, và trong sự tự cao tự đại, vua đã mở cửa các kho báu mà Đức Chúa Trời đã ban phước cho dân Ngài để khoe cho các đôi mắt thèm thuồng của các sứ giả ấy. Nhà vua ‘thì cho xem trong cung điện, nơi để những của quý, như bạc vàng, thuốc thơm, dầu báu, cùng kho khí giới, và mọi đồ trong phủ khổ mình. Phàm vật chi trong cung và trong cả nước mình, chẳng có tí gì là Ê-xê-chia chẳng cho các sứ thần xem đến.’ Ê-sai 39:2. Vua đã làm điều này không phải để tôn vinh Đức Chúa Trời, nhưng để khoe và nâng cao sự cao trọng của mình cho các vua chúa ngoại bang.” – Trang 344, 345.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Sa-tan có giống Ráp-sa-kê của dân A-si-ri không? Hẳn ta có nói sự thật khi nói rằng bạn đã phạm tội không (Xa-cha-ri 3:1)? Đức Chúa Trời đã trả lời thế nào với lời cáo buộc của hẳn? Đọc Xa-cha-ri 3:2-5. Niềm hy vọng duy nhất nào chúng ta có khi đối diện với những lời vu cáo ấy? Rô-ma 8:1.
2. Sa-tan có ngừng tung những lời vu cáo sau khi bạn đã được tha thứ rồi không? Khải huyền 12:10. Sau khi bạn đã được tha tội, khi Sa-tan cứ tiếp tục nói rằng bạn thuộc về nó vì bạn đã phạm tội, thì lời nói của những lời hẳn cáo buộc ấy là gì? Xem Phục truyền 19:16-21 (luật về sự nói dối và làm chứng gian).

TÓM LƯỢC:

Đáp lại lời kêu cầu của một vị vua trung thành, Đức Chúa Trời đã cứu dân Ngài và cho họ thấy Ngài là ai: Ngài là Vua toàn năng của Y-sơ-ra-ên đang điều khiển vận mệnh của thế gian; Ngài không chỉ tiêu diệt những kẻ cố gắng hãm hại và tiêu diệt dân Ngài, Ngài còn ban cơ hội cho mọi người khác, dấu chúng có là “Ba-by-lôn” đến đâu chẳng nữa, cũng được trở thành dân của Ngài.